

Петрова Ю. Ю.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ВИРОБНИЧІ ПОТОКИ ПІДПРИЄМСТВА
ТА ЇХ ЗРОСТАННЯ У МІНЛИВИХ УМОВАХ**

Найважливіше у діяльності будь-якого підприємства є детальне формування технологічного процесу, яке сприяє впровадженню високоточного спеціалізованого устаткування, механізації і автоматизації виробництва, швидкого та високого рівня навчання робітників, в результаті якого підвищується продуктивність праці та розвиток виробництва. Показники рівня і динаміки зміни в продовж поточного року в сукупності показують ефективність роботи та управління підприємством.

Питання організації виробництва на підприємствах та його адаптації до мінливих умов функціонування розглядалися в працях багатьох учених, наприклад Л.В. Соколов [1], О.Ю. Давидова [2], О. Гук [3] та ін. досліджують особливості організації виробництва промислових підприємств. Проте, незважаючи на вагомі досягнення вчених, не всі аспекти функціонування бізнесу в сучасних умовах змін досліджені, що створює основу для подальших наукових досліджень у цій сфері.

Мета дослідження полягає у визначенні впливу факторів на виробничі потоки в промисловому підприємстві та їх зростання у мінливих умовах. Існує багато факторів, які впливають на виробничі потоки підприємства та їх зростання у мінливих умовах. Виокремимо деякі з найважливіших факторів впливу:

1. Попит на продукцію: рівень попиту на продукцію підприємства є ключовим фактором, що впливає на виробничі потоки. Підприємство повинно розуміти потреби своїх клієнтів та аналізувати тенденції на ринку, щоб виробляти продукцію, яку споживачі хочуть купувати.

2. Конкуренція: Конкуренція на ринку також впливає на виробничі потоки. Якщо на ринку існує багато конкурентів, то підприємство повинно зробити все можливе, щоб збільшити ефективність виробництва та знизити витрати, щоб мати конкурентну перевагу.

3. Доступність ресурсів: Для виробництва продукції необхідні різноманітні ресурси, такі як праця, сировина, електроенергія, вода тощо. Якщо ці ресурси не є доступними, то це може обмежити можливості підприємства.

4. Технологічний рівень: Використання сучасних технологій та процесів може зробити виробництво ефективнішим та знизити витрати. Однак, якщо підприємство не здатне вести за технологічним розвитком, то це може обмежити його здатність збільшувати виробничі потоки.

5. Фінансові обмеження: Брак фінансових ресурсів може обмежити здатність підприємства збільшувати виробничі потоки. Підприємство повинно забезпечувати повне фінансування та обмежити можливі ризики недостачі грошей.

6. Кадрові або трудові: Охоплюють кваліфікований склад трудівників керівників, спеціалістів, технічних виконавців, робітників, які в змозі адаптуватись до динамічних вимог економіки знань, змінюваних потреб ринку [1].

7. Ресурси організаційної структури підприємства та системи управління ним: Це – характер і гнучкість управлінської системи, вони обумовлюють рівень швидкості проходження управлінських рішень, заходів [1].

8. Просторові: охоплюють виробничі приміщення, території підприємства, мережі і комунікації та ін. [1].

9. Інформаційні: характеризують систему і характер інформації про виробничу систему, її зв'язок з зовнішнім середовищем та ін. [1]

У зв'язку з тим, що було вищенаведена можна сказати, що велике значення має практика. З точки зору практичної зайнятості переваги фактичного знання факторів та можливості зростання виробничої системи що впливають на формування та динаміку виробничих потоків на підприємстві, дає можливість правильно оцінити можливі результати управління підприємств, але і не забувати про генерування виробничих потоків для досягнення певних результатів. Таким чином, наявність даних факторів є необхідною умовою для функціонування як одного підприємства, так і економіки держави. Різні комбінації дозволяють збалансувати виробництво, збільшити прибуток і мінімізувати витрати [2].

Список використаних джерел:

1. Організація виробництва: підручник / А.І. Яковлев [та ін.]; Нац. техн. ун-т «Харків. політехн. ін-т». Харків: НТУ «ХПІ», 2016. 436 с.
2. Організація та планування виробництва: Навч. посібник / Е.Д. Тартаковський, О.С. Крашенінін, О.В. Клименко та ін. Харків: УкрДУЗТ, 2018. 182 с.
3. Zakic N., Jovanovic A., Stamatovic M. External and internal factors affecting the product and business process innovation. *Economics and Organization*. 2008. № 5 (1). С. 17-29.

Рибалко А. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ
ПОСЛУГ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ**

Після повномасштабного вторгнення в Україну в перші дні зупинили або скоротили роботу більшість підприємств сфери послуг. Після короткотривалого періоду адаптації до нових реалій бізнес у сфері послуг почав поступово відновлюватись, але не досить швидкими темпами.

Держава, розуміючи необхідність підтримки бізнесу під час війни, розробила та впровадила декілька програм, зокрема, програму релокації бізнесу у безпечні регіони, здійснила послаблення податкового тиску, спростили процедури звільнення робітників, запровадили мораторій на перевірки податкової інспекції, тощо.

Однак, послуга має специфічні відмінності від матеріального продукту, що потребує врахування при дослідженні факторів впливу на розвиток підприємств галузі та розробки шляхів їх підтримки.

Наприклад, програму релокації використали підприємства «сфери оптової та роздрібної торгівлі, ремонту автотранспортних засобів і мотоциклів (40,24 % від загальної кількості релокованих підприємств); переробної промисловості (31,71 %); інформації та телекомунікацій (6,34 %); професійної, наукової та технічної діяльності (5,85%); будівництва (4,15%) [1].

Проте, незважаючи на корисність та затребуваність відповідної державної програми релокації вітчизняного бізнесу, скористатись нею можуть тільки ті підприємства сфери послуг, які працюють виключно у дистанційному режимі